

SUURI KURPITSA 29.

Kuluvan vuoden kakkos-Kurpitsa on hyvin voimallisesti naispainotteinen. Mukana ovat Kurpitsa-vakiot Mary Fleener, Kati Kovács, Moiseiwitsch, Susan Catherine jne. Vähäistä miesosastoa edustavat mm. Kari Salonen, Pasi Heikura ja Joakim Pirinen.

Tuoreempiakin tuttavuuksia löytyy. Ilahduttavin yllättäjä on Johanna "Roju" Rojola (muutenkin lehden kotimainen anti nykäisee mukkeamman korren). Rojun piirrosjälki on kehittynyt kuva kuvalta kohti parempaa, mutta feminististen striippien ideapuolella kolisee vielä ontosti. Toimiakseen kahden kuvan striipin tulisi olla superterävä ja hyperkärjistetty – Rojun letkaukset ovat vain toisinaan tuoreita, eikä staattinen kertojahahmo ole muutenkaan kovin hyvä idea.

Daniil Harmsin pikku novellettiin perustuva *Kun näen ihmisen* onnistuu Rojun käsittelyssä erinomaisesti. Tarinasta on tullut jäntevä ja hauska sarjakuva, jossa Rojun kuvarytmityskin tulee edullisesti esiin.

Rojusta voisi kirjoittaa enemmänkin, mutta lukekaa itse Kurpitsasta. Siinä on myös Rojun hillittömän vilpiton itsehaastattelu.

Toisen kotimaisen tähden haastattelu on vähintään yhtä lystiä luettavaa: kohteena on ollut italiassa asusteleva Kati Kovács. "Eilen tekisi kuvia, olisin voinut kehittyä oikeaksi miestenmielijäksi (sirkukseen)... tai nunnaksi". Kati toteaa. Onneksi tekee kuvia. Ne ovat, kuten joku kenties on jo huomannut, toistavia.

Pitkästä aikaa Fräulein Bibi ilahduttaa lukijoita töllään, joista varsinkin *Det är trevligt att vara finlandsvensk* sarjasta *Respektera minoriteter* on kaikkea yksinkertaisuudessaan riemastuttava. Liina Tammisen *Kansainväliset naiseimme* ei oikein sytytä, jää niin pahasti Riitta Uusitalon vanhoista jutuista jälkeen.

Ulkomaan elävistä jokainen tonkikoon oman suosikkinsa esiin. Minulle ykkösenä on ja pysyy Carel Moiseiwitsch. Mary Fleenerin mustavalko-pallo-kolmio-neliö-pirroksat ovat mielestäni tylsiä, dialogi nasevaa, mutta jännat puuduttavia. Kristine Bakin penmeät kuvat ovat söpöjä, mutta käsikirjoitukset... Susan Catherineen viiva viehättää, mutta

irralliset *one-linerit* jäävät pikkunokkoluuksiksi.

Esittelypuolella Kurpitsassa on Sylvie Rancourtin alastontanssijan arjesta kertova *Melody*-sarjakuva, joka vaikuttaakin ihan tutustumisen arvoiselta. Haastateltavana on Carol Tyler, jonka töitä Kurpitsa ei ainakaan vielä ole julkaissut. Hän on taidemaalari, joka lapsen saatuaan siirtyi sarjakuviin. Kuvanäytteet Tylerrin töistä herättävät kovasti mielenkiintoa ja haastattelun perusteella hänen töissäänkin tuntuisi olevan ytyä.

Vanhemmista Kurpitsa-aiheista kannattaa kaivaa esiin ainakin nrot 15, jossa esitellään Moiseiwitsch, ja 25, josta löytyy tietoa Dori Sedasta.

Harto Hänninen

ZIPPO 2

Mäkisen Reiman Zip muuttui Zipoksi ja on ilmestynyt jo kahdesti. Sivuja toisessa Zipossa on kansineen kaksikymmentä, ja jonkinmaiseksi teemaksi ristitään "fantasia".

Reiman ja Petri Tuomolan toiden välipaloksi on napsastu pari ulkomaista: Nenad Bogdanovicin sivunmittainen *Ajattelijä* ja Priit Pärmin yhtä pitkä nimeiton sarjakuva.

Pärin on ilahduttava ja yksinkertainen kuten aina. *Ajattelijä* on ehkä hyväkin oivallus, mutta kaiken kaikkiaan sangen mitäänsanomaton.

Petri Tuomolan työt kärsivät kehoista tarinoista ja kömpelöstä tekstauksesta, vaikka piirtäjänä Petri varmaan pystyisi ylittämäänkin lukijansa. Parasta antia Zipossa ovat Mäkisen omat jutut, varsinkin *Voimaa* ja *Kapteeni Kisko*.

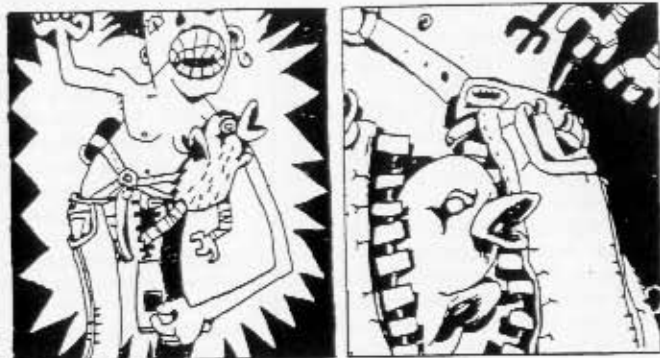
Voimaa on sojveettis-avantgardistinen teknologian ylistys, jossa kaikuu ehta ironia. Sarja on täynnä kauniista viivaa, jännittävää rytmiä ja avaruutta. Tasapainoinen suoritus! *Kapteeni Kisko* on tarinana oivaltava ja lysti, mutta toteutukseltaan karkeampi, kenties liiankin suoraviivainen.

Mäkisen saisi varmaan jo pikkuhiljaa koottua mukavan *bests of*-kokoelman Zip & Zippo -sarjoistaan.

Harto Hänninen

PUMPSIS N:0 17 (2/90)

TUOMAS NIEMEN JA KLAUS HAAPANIEMEN
24-SIVUINEN "JOSKUS VOISI SATAAKIN".
MUKANA MYÖS MM. TARMO KOIVISTO, REIMA
MÄKINEN JA TIMO RONKAINEN.

15 MK TILILLE SYP KUOPIO 202720-927468.
HARTO PASONEN, 70900 TOIVALA.